

Bobslee

De formule 1 wagen van de wintersport

Sleetje rijden bestaat natuurlijk al heel erg lang. Mensen hebben het altijd leuk gevonden van besneeuwde heuvels af te glijden. Maar pas rond 1810 zijn mensen dit ook tegen elkaar gaan doen in officiële wedstrijden. En dan gaat een sport pas echt veranderen. Als je wilt winnen, moet je sneller gaan dan de andere teams. Dus moet je manieren gaan verzinnen, waardoor je meer snelheid kunt maken...

Naar beneden roetsjen met wel 140 kilometer per uur! Een snellere sport is er niet tijdens de Olympische Winterspelen.

De bob

De eerste bobsleewedstrijd werd gehouden met houten sleeën. Het enige verschil met de houten sleetjes waarmee we elkaar nu nog voorttrekken, is dat ze een stuur hadden. Kort na 1900 gingen mensen sleeën van metaal maken. Die hadden nog wel dezelfde vorm als de houten sleeën.

Pas vanaf ongeveer 1950 krijgt de slee de gestroomlijnde vorm met de dichte neus en de dichte zijkanten. Het materiaal en de techniek van de bobslee zijn steeds verder ontwikkeld. De bob van tegenwoordig is bijvoorbeeld gemaakt met een stalen frame en een schil van polyester, glasfiber of koolstofvezel. Bovendien staat hij niet meer op platte ijzeren strips, maar op scherpe schaatsen.

De slee moet zo min mogelijk luchtweerstand geven. We noemen dat wel een aërodynamische vorm. Buiten de lage luchtweerstand, moet het natuurlijk ook veiligheid bieden voor de atleten, want met die hoge snelheden, zijn eventuele ongelukken heftig en gevaarlijk.

De bobsleebond heeft intussen allerlei regels opgesteld waar bobslee en atleten aan moeten voldoen, bijvoorbeeld in hun gewicht.

Onderdelen

Een bobslee bestaat uit:

- handels (zeg hendels) om de slee mee te duwen (deze klappen in zodra piloot en remmers in de bob zitten om de luchtweerstand te verkleinen)
- rem, waarmee de achterste man kan remmen
- stuur; twee touwen waarmee de piloot de twee voorste 'schaatsen' kan draaien
- ijzers; zeg maar de vier grote 'schaatsen' onder de slee
- romp; de gestroomlijnde buitenkant van de bob, tegenwoordig gemaakt uit glasfiber

De atleten

We kennen de tweemansbob en de viermansbob. In beide bobsleeën zit de piloot voorin. Die moet met minimale stuurbewegingen de bob zo goed mogelijk op de baan zien te houden. De atleten achter de piloot zijn remmers, maar remmen doen ze eigenlijk pas na de finish.

Wat voor de snelheid van de bob nog veel belangrijker is, is dat ze de eerste 50 meter duwen. Bovenop de berg begint een bobsleebaan of parcours met 50 vlakke meters. Op dat stuk moeten de piloot en de remmers hun bob duwen. Het liefst zo snel mogelijk! Na 40 meter springt de piloot voorin de bob. En echt op het allerlaatste moment springen de remmers achter hem of haar.

De atleten van de bob moeten dus enorm goed kunnen sprinten. Hoe sneller hun afzet, des te meer vaart ze hebben onderweg. Er zijn zelfs sprinters, die aan de Olympische zomerspelen met atletiek meedoen, die tijdens de winterspelen een bobslee helpen duwen.

Atleten dragen ook helmen en gestroomlijnde pakken. Dat is natuurlijk zowel voor de veiligheid als voor de snelheid.

Er bestaan nog twee disciplines bij het bobsleeën, namelijk het rodelen en skeleton. Die twee sporten doe je in je eentje. Bij rodelen ga je op je rug met een soort sleetje de baan af met je voeten naar voren. Bij skeleton ga je op je buik op een soort sleetje de baan af met je hoofd naar voren.

De baan

Als wij sleetje gaan rijden, hebben we sneeuw nodig. Bobsleeërs niet meer. Omdat ze op schaatsen glijden, zijn zij afhankelijk van ijs. Maar water bevriest natuurlijk nooit mooi op een baan die van boven naar beneden loopt, want zolang het water nog vloeibaar is, stroomt het gewoon naar beneden. Daarom wordt een bobsleebaan eerst gemaakt van beton. Op dat beton komen vrieselementen en daar glijden de ijzers goed overheen.

Een bobslee parcours is meestal zo'n 1600 meter lang. En een bob legt het hele stuk af, binnen een minuut!

Link

Bob en sleet bond

<http://www.bsbn.nl/bobslee/>